

3. gr.

63

5. apríl

Töluliðirnir 27, 34 og 43 í d-lið 3. gr. orðist svo:

27. svæði: Ólafsfjörður
1. apríl—30. nóvember
34. svæði: Vopnafjörður
15. maí—31. október
43. svæði: Þorlákshöfn
1. marz—11. maí

4. gr.

Með reglugerð þessari falla úr gildi auglýsing nr. 110 20. ágúst 1954, reglugerð nr. 10 17. janúar 1955 og reglugerð nr. 111 20. september 1955, allar um breyting á reglugerð nr. 181 3. október 1953, um hina almennu deild hlutatryggingasjóðs bátaútvegsins.

Reglugerðarbreyting þessi er gerð samkvæmt lögum nr. 48 25. maí 1949, um hlutatryggingasjóð bátaútvegsins, og öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 5. apríl 1956.

Ólafur Thors.

Gunnlaugur E. Briem.

AUGLÝSING

64

6. apríl

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Akraneskaupstað, nr. 207 7. nóv. 1947, sbr. reglugerð nr. 107 6. ágúst 1954 og 22 21. febr. 1955, um breytingu á þeirri reglugerð.

1. gr.

Nýr kafli, sem verður V. kafli, komi á eftir IV. kafla, svo hljóðandi, og breytast kafllaskipti og greinatala reglugerðarinnar því til samræmis:

Um hafnsögu.

13. gr.

Bæjarstjórn skipar hafnsögumenn svo marga, sem þurfa þykir, að fengnum tillögum hafnarnefndar, setur þeim starfsreglur og ákveður laun þeirra, sem greiðast úr hafnarsjóði.

14. gr.

Hafnsögumönnum ber í starfi sínu að haga sér eftir því, sem sagt er í reglugerð þessari og eftir skipun hafnarnefndar. Þeim skal skylt að bera einkennisbúning þann, er hafnarnefnd ákveður.

15. gr.

Bæjarstjórn getur með þriggja mánaða fyrirvara sagt hafnsögumanni upp starfi sínu. Með sama fyrirvara getur hafnsögumaður sagt starfa sínum lausum.

Bæjarstjórn getur fyrirvaralaust vikið hafnsögumanni frá störfum, ef hann verður ur ber að vanrækslu í starfi sínu.

64

6. apríl

Hvert skip, sem ætlar til Akraness og nota vill hafnsögumann, skal þegar það er komið 2 mílur undan Þjótarskeri eða Flasarvita á Akranesi gefa um það merki, að það óski hafnsögumanns eða tilkynna það með símskeyti og er hafnsögumanni skylt að vitja skipanna þangað.

16. gr.

Hafnsögumaður, er vísar skipi leið til hafnar, má eigi yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra, fyrri en skipið er lagzt við festar á höfninni. Meðan hafnsögumaður dvelur á skipi, ber því að sjá honum fyrir fæði.

17. gr.

Hvert skip, sem af höfninni fer, á rétt á að fá hafnsögumann og skal hafnsögumanni skylt að fylgja því þangað, sem honum samkvæmt 16. gr. er skylt að vitja þess. Hafnsögumaður skal og hafa á hendi leiðsögu skipa um höfnina.

18. gr.

Hafnsögumanni er skylt að banna allar ónauðsynlegar samgöngur við skipið, áður en hann hefur lokið starfi sínu á skipsfjöl.

19. gr.

Ef sjúkdómur er á skipi, eða ástæða til að halda að sóttþætta geti stafað frá því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til landsins.

20. gr.

Hafnarsjóður leggur til báta og önnur tæki, er hafnsögumenn þurfa að nota við starfa sinn, svo og mannhjálp.

21. gr.

Á eftir VII. kafla, sem verður VIII. kafli, komi nýr kafli, sem verður IX. kafli, svo hljóðandi, og breytast kaflaskipti og greinatata reglugerðarinnar því til samræmis:

Vitagjald.

2. gr.

Öll skip, sem greiða eiga lestagjald, skulu samtímis greiða vitagjald, kr. 5.00 fyrir fyrstu 50 nettó rúmlestir, og 5 aura fyrir hverja nettó rúmlest þar fram yfir.

3. gr.

Á eftir VII. kafla, sem nú verður VIII. kafli, kemur á eftir viðbótarkafla þeim, er um getur í 2. gr., annar nýr kafli, sem verður X. kafli svo hljóðandi og breytast kaflaskipti og greinatata samkvæmt því.

Hafnsögugjald.

30. gr.

Öll skip, sem eru 30 rúmlestir nettó að stærð eða meira, skulu hvort sem þau nota hafnsögumann eða eigi, skyld að greiða hafnsögugjald í fyrsta sinn á ári hverju, er þau koma frá útlöndum og leggjast við festar innan takmarka hafnarinnar.

Komi skip oftár á sama ári, skal það ekki greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann.

Herskip, skemmtiskip og fiskiskip, sem skrásett eru hér á landi, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

32. gr.

64

Hvert það skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald. Auk þess skal greitt sérstakt gjald fyrir leiðsögu skipa um höfnina sjálfa, þar á meðal inn og út úr höfninni.

6. apríl

33. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

- Fyrir leiðsögu til hafnarinnar 200 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó rúmlestir og 60 aurar fyrir hverja nettó rúmlest frá 100 til 3000 nettó rúmlestir og 20 aura fyrir hverja rúmlest þar yfir.
- Fyrir leiðsögu frá höfninni 200 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó rúmlestir og 30 aurar fyrir hverja nettó rúmlest frá 100 til 3000 rúmlestir og 10 aurar fyrir hverja nettó rúmlest þar yfir.
- Fyrir leiðsögu um höfnina, þar á meðal inn og út úr innri höfninni, greiðist 100 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó rúmlestir og 45 aurar að auki fyrir hverja nettó rúmlest fram yfir 100.
- Auk þess skal hvert skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða sem skylt er að greiða hafnsögugjald samkvæmt 31. gr. greiða 6 krónur í hafnsögusjóð.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lend-ingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 6. apríl 1956.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

65

um breytingu á gjaldskrá fyrir Rafveitu Borgarness, nr. 144 30. júlí 1951.

12. apríl

1. gr.

I. kafli gjaldskrárinnar orðist svo:

I. RAFORKUSALA

Rafveita Borgarness selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Til lýsingar.

Um kwst.mæli á 45 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er reiknast þannig: 60 aurar á mánuði af hverjum m² gólfflatar í rúmi því, sem lýsa skal. — Þó skal aðeins reikna helming gólfflatar til gjalda í geymslum og göngum o. þ. h.

B. Til heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 45 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er reiknast þannig: 5.70 kr. á mánuði fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar og eldhús. — Herbergi, sem er minna en 5 m² skal reikna sem hálf, en stærra en 25 m² sem tvö.